

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Verslag: Summerschool: "when a man is tired of London, he's tired of life" (Samuel Johnson)

Zantinge, W.; Waardt, M. van de

Citation

Zantinge, W., & Waardt, M. van de. (2004). Verslag: Summerschool: "when a man is tired of London, he's tired of life" (Samuel Johnson). *Bestuurskundige Berichten*, 19(3), 23-24. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/3211303>

Version: Not Applicable (or Unknown)

License: [Creative Commons CC BY-NC-ND 4.0 license](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/3211303>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

EINSTEIN

TERRAS-EETCAFÉ-BAR

Nieuwe Rijn 19
2312 JC Leiden
tel. 071-5135370

VERSLAG: SUMMERSCHOOL

**"When a man is tired of London,
he's tired of life"** (Samuel Johnson)

De vakantie is afgelopen en het nieuwe collegejaar is inmiddels begonnen. Velen zullen hun tijd hebben doorgebracht aan het strand, in discotheken, in ieder geval zover mogelijk bij de collegebanken vandaan. Zo niet wij, Wouter Zantinge en Mathijs van de Waardt, die er nota bene voor kozen een summerschool te volgen aan de London School of Economics and Political Science (LSE).

De redenen om summerschools te volgen zijn zeer divers: de één gebruikt het om efficiënties weg te werken, de volgende om zijn talenkennis te verbeteren en een ander om zich te verdiepen in een specifiek vakgebied. Onze aanleiding om naar deze summerschool te gaan was een combinatie van redenen: enerzijds om onze Engelse taalvaardigheid te verbeteren en mensen te ontmoeten, maar anderzijds om de sfeer van studeren in het buitenland te proeven aangezien wij beiden het voornemen hebben een masterprogramma in het buitenland te volgen.

De summerschool van de LSE is de grootste ter wereld met een totaal van ongeveer 2700 deelnemers, verdeeld over twee sessies van elk drie weken.

Voorafgaand aan elke sessie bestond de mogelijkheid een 'preparatory English course' van een week te volgen. Van deze laatste mogelijkheid hebben wij dankbaar gebruik gemaakt en het bood ons de gelegenheid onze medestudenten en de universiteit te leren kennen voordat het 'echte werk' begon.

Het vak in ons hoofdprogramma was getiteld 'Democracy, Power and Conflict' en is, zoals bijna alle summerschoolvakken op de LSE tevens opgenomen in het normale curriculum. De vier docenten behandelden de verschillende visies op het begrip democratie, de invloed die democratie kan hebben op het beheersen van ethno-nationale conflicten en enkele voorbeelden waar democratiseringsprocessen hebben plaatsgehad: Noord-Ierland, Rusland, Oost-Europa en Latijns Amerika.

Onze accommodatie werd verzorgd door de accommodation office, die niet alleen de summerschool studenten aan

een (tijdelijk) dak boven het hoofd hielp, maar ook de reguliere studenten. We kwamen dan ook terecht in een 'residence', waar ook reguliere studenten verbleven, op zo'n twintig minuten loopafstand van de universiteit. In tegenstelling tot de meeste (Britse) universiteiten is het grootste gedeelte van de reguliere studenten niet uit het land zelf afkomstig maar ligt de nadruk op het

"Er bestaat niet zoiets als een 'Londens kwartiertje', hetgeen ons al bij het eerste college duidelijk werd."

internationale aspect: een groot gedeelte van de studenten woont dan ook voor kortere of langere tijd in een LSE 'hall of residence'.

De gewone collegedag begon met het bekende, stevige Engelse ontbijt om vervolgens richting de LSE in het centrum van Londen te lopen. Om tien uur begon de dag met een seminar van een uur, waarin de stof van het college van de dag ervoor werd besproken middels de presentaties van twee studenten. Vervolgens was er gelegenheid in de bibliotheek gebruik te maken van de indrukwekkende collectie en de ICT-faciliteiten.

Tegen half één was het de gewoonte met een groep te lunchen in de kantine om tegen tweeën ons richting de collegezaal te begeven. In tegenstelling tot wat in de Leidse academische

wereld gewoon is, bestaat er niet zoiets als een 'Londens kwartiertje', hetgeen ons al bij het eerste college duidelijk werd. Colleges duren normaliter drie uur en het hangt van de genegenheid van de verschillende docenten af hoe lang de koffiepauze duurt (soms maar vijf minuten!).

Om vijf uur was zo het officiële programma afgelopen en begon het informele avondprogramma. Helaas was gedurende de zomerperiode de mensa van de LSE niet in de avond geopend, zodat we waren aangewezen op de Londense horeca om in onze avondmaaltijd te voorzien. Het levensonderhoud in Londen is over het algemeen erg duur, wat zeker te merken is aan de restaurantprijzen. Pubs bieden daarentegen een goedkopere, maar wel iets minder uitgebreide kaart, zodat vette fish 'n' chips haast niet te vermijden zijn. Studenten blijken creatief te zijn in het vinden van de goedkoopste pubs en clubs, wat echter niet betekent dat je kunt voorkomen dat je sporadisch in een nachtclub belandt waar je alsnog vier pond voor een biertje betaalt.

Door dit drukke programma was er eigenlijk alleen in de weekenden tijd voor enig toeristisch tijdverdrijf, zodat we uiteindelijk nog niet de helft van de bezienswaardigheden hebben bezocht die we vooraf in onze Capitoool-reisgids hadden aangetekend. Wat Londen erg plezierig maakt is dat de meeste musea gratis zijn. Wereldberoemde musea als het Tate Modern, the National Gallery en het British Museum zijn zeker de moeite waard. Wij hadden bovendien erg geluk met het weer en hebben met onze nieuwe vrienden Londen verkend.

The London School of Economics

Een erg interessant fenomeen is Speaker's Corner, hier vindt men op zondagochtend allerlei rare snuiters die hun visie op de wereldproblematiek uiteenzetten, van verstokte communisten tot godsdienstige fanatici. Het allerleukste is natuurlijk om met *mister speaker* in debat te gaan.

week; het tweede vond plaats op de laatste dag. Beide tentamens bestonden uit zes essayvragen, waarvan je er twee moest kiezen om uit te werken.

Na beide tentamens in de pub informeel geëvalueerd te hebben werden alle vrijdagavonden feesten georganiseerd door de Student's Union, met als hoogtepunt de laatste vrijdagavond de befaamde 'foam party'. Na een intensieve, maar zeer interessante vier weken zat voor ons het **summerschoolprogramma** erop.

Een summerschool kan om velerlei redenen erg leerzaam zijn en geeft je - ondanks de relatief

korte periode - een aardig beeld van studeren in het buitenland. Daarnaast houd je er wereldwijde contacten aan over, verbetert je Engels en misstaat het natuurlijk niet op je cv. De kosten

kunnen natuurlijk een probleem vormen, maar zijn vergelijkbaar met een gemiddelde strandvakantie. Iedereen die iets meer in zijn vakantie wil dan zon, zee en strand kunnen wij een summerschool zeker aan raden. □

Wouter Zantinge & Mathijs van de Waardt

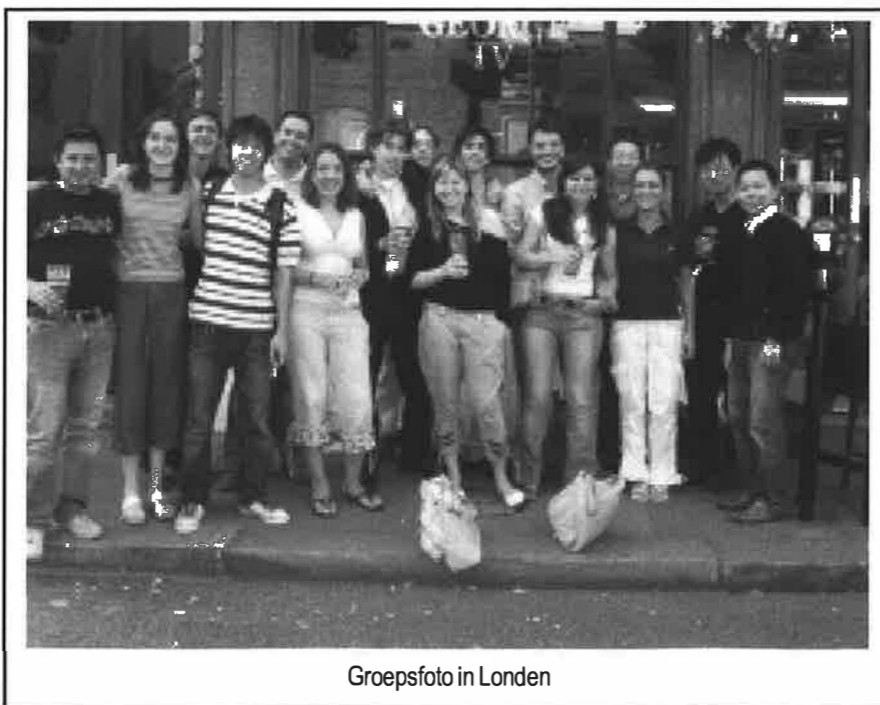
Voor informatie over de summerschool van de LSE kun je de website bezoeken: www.lse.ac.uk/summerschool, maar universiteiten over de hele wereld bieden gevarieerde zomerprogramma's aan: het loont dan ook de moeite om eens op zoek te gaan.

"Colleges duren normaliter drie uur en het hangt van de genegenheid van de docent af hoe lang de koffiepauze duurt (soms maar vijf minuten!)."

Eén van de allerleukste dingen van de summerschool was uiteraard het contact met andere studenten, die van over de hele wereld afkomstig waren. Relatief veel mensen waren afkomstig uit Europa, met name uit Spanje en andere landen rond de Middellandse Zee. Opvallend was ook dat gezien de afstand relatief veel Japanse en Chinese studenten deelnamen aan het programma. Amerikanen waren er ook: taalproblemen vormden voor hen geen obstakel. In de eerste week kwamen we in contact met verschillende summerschool studenten met wie we al snel een leuke groep vormden en regelmatig uitgingen. Iets wat niet al te problematisch was: de pubdichtheid is bijzonder hoog.

We besloten ook Engels tegen elkaar te spreken, niet alleen omdat dat beleefder was tegenover de rest van de groep, maar ook omdat het ons voornemen was vloeiend in die taal te worden. Die basisgroep is eigenlijk tot het einde gebleven; tijdens de volgende week groeide de groep steeds meer met mensen die de 'preparatory course' niet gedaan hadden. Na terugkomst onderhielden we nog steeds contact met verschillende mensen en de eerste afspraken voor bezoeken over en weer zijn al gemaakt.

Naast dit aangenaams moest natuurlijk ook gestudeerd worden: de beoordeling van het vak gebeurde aan de hand van het gemiddelde resultaat van twee tentamens. Het eerste, een mid-term tentamen, vond plaats na anderhalve

Groepsfoto in Londen

Verslag van het Landelijk Congres der Bestuurskunde 2004: 'Grenzeloos vernieuwen?'

"The only way to discover the limits of the possible is to go beyond them into the impossible." (Arthur C. Clarke)

Het is inmiddels al enige tijd geleden, maar daarom niet minder interessant om aandacht aan te besteden: het LCB 2004 Grenzeloos Vernieuwen? Vernieuwen is (zoals de titel al zegt) grenzeloos en immer actueel. Ondanks de ruimte tijdsduur tussen het uitkomen van deze BB en de datum waarop het congres gehouden werd (18 en 19 mei 2004), wil de redactie u een klein verslag niet onthouden. Niet in de laatste plaats omdat Leiden het congres dit jaar weer eens mocht organiseren.

Voor dat ik verder inga op de twee bijzonder interessante congresdagen zal eerst kort uiteengezet worden wat het LCB eigenlijk is. Het Landelijk Congres der Bestuurskunde valt onder de verantwoordelijkheid van het Landelijk Overlegorgaan Bestuurskunde (LOB), waar de B.I.L. onderdeel van uit maakt en is verbonden met de Vereniging der Bestuurskunde (VB). Het doel van het LCB is om eens per jaar twee congresdagen te organiseren die betrekking hebben op een bestuurskundig relevant thema. De doelgroep van het LCB zijn professionals, docenten en uiteraard studenten Bestuurskunde. Het is de intentie vanuit het LOB dat ieder jaar door een andere studievereniging een commissie wordt opgestart om het LCB te organiseren. In praktijk wil dit nog

vond het eerste LCB, georganiseerd door Leidse studenten Bestuurskunde, plaats in Den Haag. Het thema was destijds de relatie tussen politiek en media. LCB 2002 werd georganiseerd door Bestuurskunde studenten aan de Erasmus Universiteit Rotterdam en had als thema 'Toezicht en Controle'. Vorig jaar werd het LCB georganiseerd door Nijmegen, met als thema 'Bouwen aan vertrouwen'.¹ Dit jaar was het de beurt aan Leiden om het LCB wederom te organiseren. Het LCB 2004 werd weliswaar door Leiden georganiseerd, maar vond plaats in het Congrescentrum de Leeuwenhorst in Noordwijkerhout. Nadat een kort bustochtje ondernomen was om het congrescentrum te bereiken werden alle deelnemers welkom

welkomstwoord namens de Faculteit der Sociale Wetenschappen had uitgesproken, hield prof. dr. M.J.W. van Twist, hoogleraar aan de universiteit van Nijmegen en voorzitter van de VB (Vereniging der Bestuurskunde) een interessante lezing waarbij hij verder dan verbale vernieuwing trachtte te gaan.

Prof. dr. Van Twist nam in eerste instantie zijn publiek mee op een uitstapje door de bestuurlijke geschiedenis, om te onderstrepen dat er sprake is van een cyclische belangstelling voor vernieuwing. Hij benadrukte dat historisch besef van belang is om te doorzien dat de bestuurlijke taal weliswaar varieert, maar de praktijk weinig verandert. Hierbij liet Van Twist er geen twijfel

'Het bestuursproces moet zichtbaarder, transparanter, enkelvoudiger en minder complex worden gemaakt'

over bestaan dat bestuurlijke oplossingen op zichzelf vrij overzichtelijk zijn. Een flexibele, transparante en daadkrachtige overheid was volgens hem de wens van iedere vernieuwer. De vraag moest dan ook niet gericht zijn op de inhoudelijke analyse of welke richting vernieuwing op moet, maar hoe deze vernieuwing te realiseren valt. Van Twist haalde vervolgens een aantal praktijkvoorbeelden en factoren aan die beleid tot een falen of succes maken. Zo ging Van Twist kort in op de tragedie van vertraagd beleid, de rol van de media en werd Wildavsky's 'Doing better, feeling worse' uitspraak door Van Twist gememoreerd.

Echte oplossingen om verbale vernieuwing voorbij te gaan droeg Van Twist helaas niet aan. Wel maakte de Nijmeegse hoogleraar duidelijk dat vernieuwing een kwestie van volhouden is. 'Slaagt de beleidsaanpak, dan moet je intensiveren, want we willen meer en beter, faalt de beleidsaanpak, dan moet je ook intensiveren om het project te laten slagen.', aldus Van Twist.

'Slaagt de beleidsaanpak, dan moet je intensiveren, want we willen meer en beter, faalt de beleidsaanpak, dan moet je ook intensiveren om het project te laten slagen.'

wel eens anders lopen, gezien het feit dat het LCB al voor de tweede keer door Leiden georganiseerd werd. In 2001

Nadat prof. dr. Paul 't Hart als dagvoorzitter was voorgesteld en decaan prof. dr. Theo Toonen een